

ΘΑΝΟΣ ΚΟΝΔΥΛΗΣ

Ο Θάνος Κονδύλης γεννήθηκε το 1969 στην Αθήνα στην περιοχή της Δάφνης. Το 2006 ύστερα από πολυετείς σπουδές σε Ελλάδα και στο εξωτερικό αναγορεύτηκε διδάκτωρ Ιστορίας στην Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών. Μιλάει Αγγλικά, Γαλλικά και Ιταλικά. Το 1996 και το 2002 τιμήθηκε από την Βουλή των Ελλήνων για το συγγραφικό του έργο, ενώ το 2015 βραβεύτηκε από το Πανεπιστήμιο Αθηνών στη διδακτορική διατριβή του σχετικά με το μεσαιωνικό Ναύπλιο. Διακρίνεται για την αγάπη του για το βιβλίο και ασχολείται με την δημιουργική γραφή. Έχει συγγράψει με επιτυχία περισσότερα από σαράντα βιβλία για παιδιά και εφήβους, μερικά εκ των οποίων έχουν μεταφραστεί στο εξωτερικό. Πρόκειται για έναν απόλυτα ικανό συγγραφέα που αγγίζει την ψυχή του κάθε αναγνώστη.

ΘΑΝΟΣ ΚΟΝΔΥΛΗΣ

«Το μόνο που με ενδιαφέρει είναι να γράφω καλά μυθιστορήματα... διαφορετικά για εμένα η συγγραφή δεν έχει νόημα και ουσία»

Συνέντευξη: Γιάννης Κορομβόκης

Πώς ασχολούσατε με την συγγραφή βιβλίων;
Επισήμως ασχολήθηκα επαγγελματικά με το βιβλίο το 2004 αλλά ουσιαστικά περισσότερο μου με τη συγγραφή ξεκίνησε δέκα χρόνια πιο πριν, όταν έγραφα τα πρώτα μου αναγνώσματα. Τότε ακόμα σπουδαζα και η συγγραφή ήταν το πνευματικό αποκούμπι μου. Πίστευα ότι μπορούσα να γράψω καλά και έτσι σιγά-σιγά ξεκίνησα.

Ποιες είναι οι πηγές έμπνευσή σας;
Αυτό είναι ένα μεγάλο ερώτημα που ακόμα και σήμερα μετά από τόσα χρόνια σε αυτόν τον χώρο δεν έχω καταφέρει να δώσω μία απάντηση που να με καλύπτει πλήρως. Ουσιαστικά η έμπνευσή μου προέρχεται από την ίδια τη ζωή. Δεν μπορώ να πω ότι η τούτο ή εκείνο το πράγμα αποτελούν για μένα έμπνευση. Σχεδόν τα πάντα μπορεί να με εμπνέουν, από ένα λουλούδι μέχρι ένα ζώο. Από έναν άνθρωπο μέχρι ένα αντικείμενο.

Η έμπνευσή σας για να γράψετε για την αρχαία Αμφίπολη σχετίζεται με τις ανασκαφές που έγιναν στον χώρο αυτό;

Αναμφισβίτη που αυτό είναι αλήθεια. Όταν άκουσα για τις ανασκαφές και για τα ευρήματα, μπορώ να πω ότι συγκλονίστηκα. Κάποια στιγμή έκανα και μια επίσκεψη στο μνημείο. Ήταν κάπι το καταπληκτικό. Και απετέλεσε για μένα πηγή έμπνευσης. Έτσι προέκυψε το βιβλίο μου «Έγκλημα στην αρχαία Αμφίπολη» που μέχρι σήμερα έχει κάνει χιλιάδες πωλήσεις. Οι αναγνώστες πραγματικά το αγκάλιασαν και πιστεύω ότι ικανοποιήθηκαν πάρα πολύ από αυτά που διάβασαν.

Πόσο χρόνο και πόση έρευνα απαιτείται για την συγγραφή ενός βιβλίου;

Εξαρτάται από το βιβλίο. Τον περισσότερο χρόνο τον χρειάζομαι για το ιστορικό μυθιστόρημα. Αν και έχω σπουδάσει ιστορία για πάνω από 15 χρόνια, πιστεύω ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό για έναν συγγραφέα που ασχολείται με το ιστορικό μυθιστόρημα να έχει κάνει μία πάρα πολύ καλή έρευνα πριν ξεκινήσει να γράφει. Τα περισσότερα από τα βιβλία μου είναι ιστορικά μυθιστορήματα και ο χρόνος που χρειάζομαι τουλάχιστον για την ιστορική έρευνα πριν ξεκινήσω να γράφω είναι περίπου 6 με 8 μήνες. Άλλα αυτό βέβαια έχει να κάνει πο πολύ με την υπόθεση του βιβλίου, αν δηλαδή είναι μία κοντινή ιστορική περίοδος όπως ας πούμε τον προηγούμενο αιώνα ή εάν είναι μία ιστορική περίοδος που αφορά τον Μεσαίωνα ή ακόμα και τα αρχαία χρόνια.

Ποια είναι η αγαπημένη σας ιστορική περίοδος;

Έχω ασχοληθεί κυρίως με δύο περιόδους στα φοιτηπά μου χρόνια. Η πρώτη είναι η μεσαιωνική περίοδος και κυρίως η κατηγορία της που αφορά την βενετική ιστορία στην Ελλάδα. Οπότε μιλάμε για την περίοδο από τον 14ο έως τον 16ο αιώνα. Επίσης ασχολήθηκα αρκετά και με την περίοδο μετά την ελληνική επανάσταση και την ιστορία του νέου ελληνικού κράτους, την εποχή του βασιλιά Όθωνα και της βασίλισσας Αμαλίας, δηλαδή τον 19ο αιώνα.

Ποιο είναι το αγαπημένο σας βιβλίο από αυτά που έχετε γράψει;

Δύο είναι τα αγαπημένα μου βιβλία τα οποία τα έχω πάντοτε την καρδιά μου: το πρώτο είναι «Η αρχόντισσα της Σμύρνης» που γράφτηκε το 2010 και το άλλο βιβλίο που με έχει αγγίξει εξίσου είναι «Η Δούκισσα της Πλακεντίας» το οποίο γράφτηκε φέτος, το 2019. Άλλα και όλα τα υπόλοιπα μυθιστορήματα εγώ τα βλέπω σαν παιδιά μου και επίσης έχουν αγγίξει την καρδιά μου.

Υπάρχουν συγγραφείς που σας έχουν επηρεάσει;

Δεν ξέρω αν με έχουν επηρεάσει συγγραφείς, αλλά από τους

αγαπημένους μου ξεχωρίζω αυτούς που χαρακτηρίζονται ως «Η γενιά του 30», δηλαδή την περίοδο του Μεσοπολέμου στην Ελλάδα. Επίσης οι ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ, ΗΛΙΑΣ ΒΕΝΕΖΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Μ. ΚΑΡΑΓΑΤΣΗΣ και πολλοί άλλοι.

Ποια είναι η θεματική του βιβλίου σας «Η Δούκισσα της Πλακεντίας» και τι σας ώθησε να ασχοληθείτε;

Το βιβλίο μου «Η Δούκισσα της Πλακεντίας» ασχολείται με τη ζωή της δούκισσας, τη Σοφί της Μαρμπουά-Λεμπρέν, που ζύσε στο Παρίσι μαζί με τον άντρα της. Αυτός ήταν ανώτερος αξιωματούχος του μεγάλου Ναπολέοντα. Μια μέρα γνωρίστηκε με τον Ιωάννη Καποδίστρια που της ενέπνευσε την αγάπη για την Ελλάδα. Τόσο πολύ αγάπησε την Ελλάδα τη δούκισσα, ώστε έμαθε τέλεια τα ελληνικά. Επίσης έδωσε μεγάλο μέρος της περιουσίας της στη διάρκεια του αγώνα της ανεξαρποσίας κατά των Τούρκων. Ακόμα αργότερα, μετά την απελευθέρωση, βοήθησε πολύ την Ελλάδα με τις αγαθοεργίες της. Η αγάπη της για κάθε τι ελληνικό ήταν τεράστια. Ήτοι παράποτε την χώρα της και εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Αθήνα από το 1834 μέχρι τον θάνατό της το 1854.

Γνώριζα για αυτή τη γυναίκα από παλιά αρκετά πράγματα, αλλά ποτέ δεν ήξερα λεπτομέρειες. Όταν «έσκαψα» σε αρχεία και βιβλιοθήκες, ένας θησαυρός πληροφοριών ήρθε μπροστά στα μάτια μου. Όλα αυτά με ώθησαν να γράψω αυτό το βιβλίο. Στόχος μου ήταν να επικοινωνήσω αυτή την προσωπικότητα στον σύγχρονο νεοέλληνα που την έχει ξεχάσει και να τον κάνω να συμφιλιωθεί με αυτή τη γυναίκα που τόσο πολύ έχει ωφελήσει την χώρα μας.

Ξεχωρίζετε νέους ταλαντούχους Έλληνες συγγραφείς;

Οι νέοι ταλαντούχοι συγγραφείς στην ουγγρονή ελληνική πεζογραφία είναι πολύ σπάνιο φαινόμενο. Συνήθως οι νέοι συνάδελφοι προσπαθούν να αντιγράψουν παλαιότερους επιτυχημένους συγγραφείς με στόχο να αποκίνσουν το εύκολο οικονομικό κέρδος. Όταν το κάνουν αυτό, δυστυχώς πέφτουν σε πολλά σφάλματα που είναι οφθαλμοφανή στη δουλειά τους. Δυστυχώς δεν αγαπούν τη συγγραφή αλλά τη βλέπουν ως μέσο και όχημα προς τον πλούτο και τη δόξα.

Η οικονομική κρίση επηρέασε το βιβλίο;

Σαφώς και το επηρέασε, αλλά όχι σε τόσο μεγάλο βαθμό όσο τις άλλες μορφές τέχνης. Ο λόγος είναι ότι το βιβλίο αποτέλεσε έναν σίγουρο λιμένα όπου ο σύγχρονος άνθρωπος μπορούσε να αράξει και να βρει πρεμία ψυχής. Ήταν ένας τρόπος που μπορούσε να τον οδηγήσει στην επαναξιολόγηση των αρχών του με σκοπό να ξεπεράσει την κρίση όχι τόσο την οικονομική αλλά την πνευματική και την κοινωνική κρίση που επικρατούσαν την τελευταία δεκαετία στη χώρα μας.

Το επόμενο βιβλίο σας έχετε ξεκινήσει να το γράφετε;

Είναι περίπου έξι μήνες που έχει κυκλοφορήσει το τελευταίο βιβλίο μου, «Η Δούκισσα της Πλακεντίας». Έχω κουραστεί πολύ για αυτό το βιβλίο και έτσι αποφάσισα ότι δεν θα γράψω άλλο πριν περάσουν δύο χρόνια. Η ξεκούραση είναι αναγκαία. Η πνευματική αγρανάπαυση είναι κάτι που πολύ μου είχε λείψει. Εξάλλου θεωρώ ότι η κάθε χρόνο συγγραφή μυθιστορήματος τέτοιου μεγέθους που πλησιάζει τις 500 σελίδες, είναι πιο πολύ επίπονο και λιγότερο δημιουργικό.

Σε κάποιες συνεντεύξεις σας στο παρελθόν μερικοί δημοσιογράφοι σας έχουν αποκαλέσει ως τον νέο Καζαντζάκη της Ελλάδας. Τι απαντάτε;

Η αλήθεια είναι ότι έχω διαβάσει κάποιες κρίσεις από διάφορους, ακόμα και αναγνώστες. Προσωπικός κρατώ κλειστά τα αυτιά μου σε τέτοιους είδους σειρήνες που είναι περισσότερο κολακείς και τίποτε άλλο. Το μόνο που με ενδιαφέρει είναι να γράψω καλά μυθιστορήματα, όταν έχω κάτι που πω στους αναγνώστες τους οποίους εκτιμώ βαθύτατα. Διαφορετικά για εμένα η συγγραφή δεν έχει νόημα και ουσία.